

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové, JUDr. Marie Turkové, JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., v právní věci žalobce: **V. D. N.**, zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, se sídlem Příkop 8, Brno, adresa pro doručování: Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2009, č. j. OAM - 883/VL - 10 - 08 - 2008, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 1. 2009, č. j. 64 Az 3/2009 - 9,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se svou kasační stížností domáhá zrušení usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra č. j. OAM - 883/VL - 10 - 8 - 2008 ze dne 10. 1. 2009. Tímto správním rozhodnutím byla žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), přičemž nebyly shledány důvody udělení mezinárodní ochrany podle § 12 ani § 14a tohoto zákona.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal splnění podmínek přípustnosti podané kasační stížnosti.

Stěžovatel ve své včas podané kasační stížnosti neuvedl žádné stížní důvody, a byl proto v souladu s § 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vyzván usnesením krajského soudu ze dne 13. 3. 2009, aby své podání doplnil ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. bude stěžovatel předsedou senátu vyzván k odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání ve lhůtě doplněno nebo opraveno a v

řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být stěžovatel ve výzvě poučen.

Ačkoliv bylo usnesení řádně doručeno právnímu zástupci stěžovatele, kasační stížnost nebyla ve stanovené lhůtě doplněna, a to ani přesto, že se sám stěžovatel kasační stížnost zavázal doplnit ve lhůtě 30 dnů. Prostřednictvím usnesení přitom stěžovatel byl vyrozuměn o následcích nesplnění výzvy.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost trpí vadou, pro niž nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Touto vadou je absence jakýchkoli stížných důvodů kasační stížnosti. Nad rámec kasační stížnosti je třeba podotknout, že ani správní žaloba svým obsahem neumožňuje věcné posouzení stěžovatelovy situace, neboť bez bližší specifikace skutkových důvodů pouze odkazuje na právní úpravu.

Na základě výše uvedeného Nejvyšší správní soud v souladu s § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 106 odst. 1 s. ř. s. přítomnou kasační stížnost odmítl.

Podle § 60 odst. 3, věty první za použití § 120 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. srpna 2009

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně

senátu